

HOTĂRÂREA CURȚII**din 15 decembrie 2016****în cauza E-1/16****Synnøve Finden AS/Guvernul Norvegiei, reprezentat de Ministerul Agriculturii și Alimentației***(Produsele reglementate din Acordul privind SEE – Produse lactate – Ajutoare de stat – Resurse de stat – Efectul asupra schimburilor comerciale și denaturarea concurenței – Libertatea de stabilire)*

(2017/C 133/04)

În cauza E-1/16, Synnøve Finden AS/Guvernul Norvegiei, reprezentat de Ministerul Agriculturii și Alimentației – CERERE înaintată Curții în temeiul articolului 34 din Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție de către Tribunalul districtual din Oslo (*Oslo tingrett*) privind interpretarea Acordului privind Spațiul Economic European, în special a articolelor 31 și 61, Curtea, compusă din Carl Baudenbacher, președinte și judecător-raportor, Per Christiansen și Páll Hreinsson, judecători, a pronunțat la 15 decembrie 2016 hotărârea al cărei dispozitiv prevede următoarele:

1. Articolul 61 din Acordul privind SEE trebuie interpretat în sensul că un mecanism, prevăzut în reglementarea națională, conform căruia unei întreprinderi i se acordă 0,50 NOK pe litru pentru o cantitate limitată de până la 100 de milioane de litri pentru distribuția anumitor produse, dintre care unele intră în domeniul de aplicare al Acordului privind SEE, constituie o măsură de ajutor de stat, cu condiția ca instanța de trimitere, având în vedere ansamblul elementelor de fapt de care dispune și orientările oferite de Curte, să constate că există o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat, că intervenția este susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele SEE, că aceasta conferă un avantaj selectiv beneficiarului și denaturează sau amenință să denatureze concurența. O astfel de constatare de către instanța de trimitere ar însemna că schema respectivă face obiectul obligației de notificare prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție.
2. În cazul în care o schemă de ajutoare de stat este indisolubil legată de anumite produse care nu intră în mod exclusiv în domeniul de aplicare al Acordului privind SEE, măsura în ansamblu trebuie să fie notificată Autorității AELS de Supraveghere.
3. O instanță națională nu va avea motive să evalueze o schemă de ajutoare de stat din perspectiva libertății de stabilire prevăzută la articolul 31 din Acordul privind SEE decât dacă aceasta nu poate fi evaluată separat în drept față de măsura de ajutor de stat.